

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ PIERRE DAYE

ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΕΚΟ

Ο θορηκτό «Σσίλ Ρόντ», προσχόμενο από την αγγλική βία της Σιγκαπούρης, έφτασε άγνοια ένα απόγευμα το 1916 σε μία ερημική παραλία της Νοτιικής Γερμανικής Αφρικής.

Σε λίγο μία βάρκα μ' έξι ναύτες Ξεανήσε γρήγορα από το θορηκτό κ' άραξε υαλάκι στη γροσθή άμμοδιά της εχθροκής άποκείας.

Πρώτοι άτ' όλους τότε ο Τζάκ κ' ο Πάτ, δύο άχθροστοι ναύτες από το Φόλκεστον, πήδηξαν στο Γερμανικό Έδαφος κ' έτρεξαν όλόχαροι να κούρουν μερικές μπαγάνες από κάτω πελώριους και πλατιφυλλούς θάμνους που τους έβλεπαν για πρώτη φορά λίγο πιο πέρα από την ερημη παραλία.

Ο Τζάκ κ' ο Πάτ ήταν οι πιο ευμορφίοι, οι πιο τολμηροί κ' οι πιο εύθιμοι ναύτες του αγγλικού θορηκτού. Η φάραξ τους Ξεαναν το πλήρωμα να Ξεκαρδίζεται από τα γέλια κ' ή περιπέτειές τους στά διάφορα λιμάνια και κατακλιπτικά γεγονότα. Όπου πατούσαν το πόδι τους οι δυο ναύτες από το Φόλκεστον, τόχανε πάντα να μπλέκουν σε μία παράξενη ιστορία. Κι αήτ' τη φορά λοιπόν στη Νοτιική Γερμανική Αφρική τους συνέβη μία περιπέτεια, που θα ήταν πολύ λίγο άν την ελαστικότητα ζωνές ός μισθοσηματωτή...

Οι δυο ναύτες, άφοσ πρώτα γέμισαν καλά το στομάχι τους μ' ένα σωρό μρωοδάτες μπαγάνες, ξεστολίστηκαν άμέσως νη περιεργασίας τους κ' άς έξερενησαν από το εχθροκό έδαφος της άποκείας. Τρώψωσαν στο πρώτο δάσος που βρέθηκε μπροστά τους, τράβηξαν μπροστά σαν τρελλοί δίχως να Ξέρονν πως θα κατάφεραν ύστερα να γυρίσουν πίσω και τέλος, ύπως ήταν φυσικό, χάθηκαν μέσα στο λαβύρινθο της ζούγκλας.

Ο Τζάκ κ' ο Πάτ κυττάζοντας τότε στα μάτια κ' έπειτα, μ' ένα βαθύ άναστεναγμό, Ξανάχισαν να παλεύουν με τα τροπικά βότανα και με τα υπερθεμένα κλαδιά των δέντρων, προσπαθώντας να φτάσουν πάλι στην παραλία. Κατάφεραν λοιπόν, ύστερα από πολλές ώρες να βρουν από τη ζούγκλα, μία όταν αντίκρισαν τη θάλασσα, είδαν ότι το «Σσίλ Ρόντ» είχε γίνει άφαντο!.. Ο Τζάκ κ' ο Πάτ τρώμαζαν τότε για πρώτη φορά στη ζωή τους. Διάολε! Τι θα Ξεαναν τώρα; Ο ήλιος είχε δύσει κ' ή νύχτα άπλωνε τοιγάρο το σκοτάδι της.

—Λές να μιάς φάνε τίποτα καννίβαλο; ρώτησε ο Πάτ τόν συντροφο του με κάποια ειρωνεία στη φωνή.

—Εγώ φοβάμαι περισσότερο τους Γερμανούς, του απάντησε ο Τζάκ. Ξεχνάς ότι βρισκόμαστε σ' εχθροκό έδαφος;

—Έχεις δίκιο, παραδέχτηκε ο Πάτ κ' άρχισε πάλι να χορταίνει την πείνα του με μπαγάνες.

Σε λίγο Ξεκανε το ίδιο κ' ο Τζάκ κ' έπειτα, μόλις βγήκε το φεγγάρι, οι δυο ναύτες πήραν την απόφαση να κοιμηθούν κοντά στην ερημη άμμοδιά...

***

Το πρωί, όταν τους χτύπησε ο έκτοφλοτικό ήλιος της Αφρικής, Ξύπνησαν κ' άρχισαν να συλλογίζονται τι έπελε να κάνουν.

—Πρέπει να γλυτώσουμε κ' από τους Γερμανούς κ' από τους καννιβάλους, δήλωσε ο Τζάκ, και να τραβήξουμε προς βορράν, μήπως τυχόν συναντήσουμε πουσθενά το θορηκτό μας... Έχεις μαζί σου το ζουτί με το βερνίκι;

—Όχι, απάντησε ο Πάτ. Μά έχω μαζί μου λιγάκι λίπος που μου περισσεψε από το καθάρισμα του δόλου μου.

—Μπράβο! φώναξε ο Τζάκ. Εγώ έχω μαζί μου λίγο ζάιτρο πούρι. Έμπρός λοιπόν! Με το νερό, μ' αυτό το μαύρο χρώμα, με το λίπος σου, με το κερί μου και με λίγη στάχτη θα φτιάξουμε μία πρώτη τάξως μοτοριά και θ' αλλάξουμε το χρώμα μας, για να γίνουμε άγνώριστοι!..

—Αγγιάνθρωποι, θέλεις να πής, τόν διόρθωσε γρονιάζοντας ο Πάτ. Ο Τζάκ όμως δεν του απάντησε. Άρχισε να φτιάχνη την μοτοριά του κ' όταν τελείωσε, γδύθηκε κ' έβαλε τόν Πάτ να τόν βάψη κατάμαυρο. Έπειτα, άλειψε κ' έπεισο το σύντροφο του κ' έτσι μεταμορφώθηκαν κ' οι δύο τους σε άράπηδες και στόλιαν άκόμη τα μαλλιά τους με μερικά παράξενα φύλλα για να γίνουν πιο άγνωστοι... Κατόιν Ξεαναν ένα μπόγο τα ρούχα τους, τόν πέφσαν στην ά-

κη ενός χοντρού κλαδιού, τα φορτώθηκαν στον όμο και Ξεκίνησαν για τη μεγάλη περιπέτεια.

***

Ο Τζάκ κ' ο Πάτ, κατά το ήλιοβασιλευμα, έφτασαν σ' ένα χωριό ύθαγενών, όπου Ξιναν δεκτοί από το φύλαγο μ' Ξεαφρετικές περιποιήσεις και φιλοξενήθηκαν άμέσως στην καλύτερα. Δέν άργησαν όμως να καταλάβουν ότι την είχαν άσχημα, όταν είδαν ύστερα από λίγη ώρα να τους πλησιάζη ένας άγνωστός μαύρος κρατώντας στο χέρι του ένα τριγωνικό μαχαίρι... Ο Τζάκ τόν άφησε να φτάση κοντά του κ' έπειτα, με μία δυνατή γροσθή, τόν Ξέπλωσε καταγής με σπασμένο το σαγόνι. Οι άλλοι μαύροι τότε έσκησαν με σεβασμό το κεφάλι κ' ο φύλαγος, για να τους καλοπιάση, τους έστειλε δύο γυναίκες από το χωριό που για να τους διασπεδάσουν με τη συντροφιά τους.

Αίτες ή δυο γυναίκες κατά σύνπτωσαν είχαν ζήσει άλλοτε στα βόρεια παράλια της Αφρικής κ' Ξεσαν να τρανιάζουν μερικές άγγλικές λέξεις. Τους κράτησαν λοιπόν συντροφιά και τους Ξήγησαν ότι μία ήμερα δρόμο μακριά από το χωριό τους βρισκόταν ένας άγγλικός σταθμός.

Μιά άτ' αυτές μάλιστα, ή Φατομιά, που είχε καταλάβη άμέσως ότι ήταν Άγγλοι, τους ύποσχέθηκε να τους δώση την άλλη ήμερα ως δόηγο τόν αδελφό της. Ο Τζάκ κ' ο Πάτ λοιπόν κοιμήθηκαν ή στοι έκεινη τη νύχτα και το πρωί βγήκαν από την καλύτερα, για να έτοιμαστούν για την πολώρη πορεία τους. Παντάζεσε ύως την έμπληξή τους, όταν αντίκρισαν καμιά τριανταριά μέτρα πιο πέρα μία λευκή γυναίκα, μία Εβροάτεια!

—Μά ή Γκόντ! ψιθύρισε κατάκλιπτος ή Τζάκ. Μά που βρισκόμαστε, επιτέλους; Τι θέλει εδώ πέρα αυτή ή λευκή γυναίκα που μοιάζει σαν μία γουβεοβανάτα γεροντοκόρη;

Η Φατομιά δεν άργησε τότε να τους Ξεγήση ότι αυτή ή γυναίκα ήταν ή γόνιμος σύζυγος του άδελφιασμένου Σλόσερ, του Γερμανού ίεραποστόλου που καθόταν ένα μίλι μακριά, άπάνω σ' ένα λόφο που τόν λέγανε Κιτέκο, μαζύ με δυο Γερμανούς στρατιωτικούς και καμιά Ξενητάρα ύθαγενείς στρατιώτες που φρουρούσαν. Έτοιμο να ύπερασίπουν Ξέπνο το μέρος της άκτής από κάθε άγγλική έπίθεση, ή Φατομιά τους Ξέγγησε άκούη ότι Ξεχαν μαζύ τους κ' ένα «ταξ τας τας», δηλαδή ένα πολυδόλο...

Ο τρελλός Τζάκ τότε είχε μία Ξαφνική ύπνευσι που Ξεανε τόν Πάτ ν' ανατριχιάσει.

—Αυτό το μικρό εχθροκό φρούριο, φίλε μου Πάτ, του είπε, δεν το Ξέρονν φανταία οι δικοί μας. Έχω την ιδέα λοιπόν ότι μία κ' ή γυναίκα κοντά στον άγγλικό σταθμό, πρέπει να καταλάβουμε το Κατέκο! Με ποιά τρόπο; Αυτό είνε το μυστικό μου!

—Μά, δεν έχουμε τα όπλα μας μαζί, διόβολε! του απάντησε κατάκλιπτος ο Πάτ.

—Δέν μάς χρειάζονται, καλλήλως μου, του Ξέγησε ο Τζάκ. Κάνε μονάχα ότι σου λέω και μη σε νοιάζει... Α! Είμαι κατενθουσιασμένος άτ' αυτή την περιπέτεια!..

Έπειτα προχώρησε προς την φράου Σλόσερ που στεκόταν και τους κάταξε σαστισμένη διατυπώσεις της εδύλωσε στη μητρική του και χωρίς πολλές γλώσσα:

—Κυρία Σλόσερ, είμαι Άγγλος κ' είσαστε Γερμανίδα. Αυτό σημάνει, έπιθετο, ότι είμαστε άσπονδοί εχθροί, άφοσ βρισκόμαστε σε πόλεμο...

Η γυναίκα του Γερμανού ίεραποστόλου γλώσσα από τόν τρώμο της κ' έκλεισε τα μάτια της, έτοιμη να λιποθυμήση. Ο Τζάκ όμως άτάραχος, συνέχισε:

—Κυρία Σλόσερ, είσαστε αημιάλωτός μου!

—Μά εγώ είμαι μία άδύνατη γυναίκα, στέναξε ή δυστυχισμένη. —Καί τι με νοιάζει έμένα, της απάντησε, κάνοντας τόν άγεμνένο ο Άγγλος ναήτης. Μπορώ και να σάς σκοτώσω άκόμη, άφοσ είσαστε αημιάλωτός μου! Μά δεν θέλω να εφαρμόσω αντίποινα... Προς το παρόν μου χρειάζεται μονάχα το φόρεμά σας... Κυρία Σλόσερ, κάνετε μου τη χάρι να γδυθήτε... Άκούστε; Σάς λέω να γδυθήτε!..

—Σέο... Τόν παρακάλεσε ή γυναίκα του ίεραποστόλου, λισθητή με!..

—Φατομιά, γδύσε την κυρία Σλόσερ, φώναξε τότε ο Τζάκ, άφοσ φαινόταν να τελειώνη μία ώρα άρχήτερα μ' αυτήν την ιστορία.

Η μαύρη, χωρίς να περιεμένη άούτηρη διαταγή, έβγαλε το φόρεμα της Γερμανίδας και το παρέδωσε στο Τζάκ. Έκρινος τότε έγρα-

Η κ. Σλόσερ χλωμίζει από τόν τρώμο...

με ένα σημείωμα με το μολύβι της φράου Σλόσερ πάνω σ' ένα κουφέλι, το έδωσε στη μαύρη φίλη του και της ψιθύρισε κάτι στ' αυτί.

—Θα τρέξει άμεσως ο αδελφός μου, του απάντησε έκεινη κι ύστερα πήρε μέσα στην καλύβα την τρομοκρατημένη Γερμανίδα.

—Ο Τζάκ κι' ο Πάτ κατόπιν τρέξανε στο ποτάμι, καθάρισαν με άρολι το μπροστιανό κομμάτι τους, φόρεσαν τα ρούχα τους που τα είχαν πάρει μαζί κι' έπειτα ξεκίνησαν μ' ένα μαύρο όδηγο για το Κατέκο.

Είχε νυχτώσει πια όταν έφτασαν κοντά στο μαυρό γεριμανικό φρούριο. Μόλις όμως ανέβηκαν στην κορυφή του λόφου, τους σταμάτησε κάποιος ένας σκοπέλος. 'Ο μαύρος όδηγός τους του ζήτησε τότε έναν απλάνα υποσούργου, δηλαδή έναν «Εθρωλαίο άφέντη».

Σε λίγα λεπτά λεπτά της ώρας παρουσιάστηκε μπροστά τους ένας λευκός, κρατώντας στο χέρι του ένα φανάρι και φαντάζεστε την κατάληξη του, όταν αντίκρισε δυό "Άγγλους ναίτες του «Σέσιλ Ρόντ».

—Καταλαβαίνετε άγγλικά; τον ρώτησε ο Τζάκ.
—Μάλιστα, του απάντησε ο Γερμανός.
—'Ωλ φράϊτ! Έκανε υποκριτικά ο Τζάκ. Με στέλνει ο δικηγόρος μου που έχει καταλάβει τους πρόποδες του λόφου κι' έτοιμάζει να επιτεθεί κατά του φρουριού σας, αν δεν θέλησετε να παραδοθήτε...

—Νά παραδοθήτε! φώναξε ο Γερμανός.
—Μά τι άλλο μπορείτε να κάνετε; του απάντησε ο Τζάκ. Μηπως νομίζετε ότι θα τ'α βγάλλετε πέρα με το σύντροφό σας και τον ιεροπόστολο που κάθεται μαζί σας; Που έινε, παρακαλώ, ο αιδεσιμώτατος Σλόσερ; Θέλω να τον δω. Βλέπετε πολύ καλά ότι έξερουμε τη δύναμη του φρουριού σας...

—'Ο λευκός έστειλε τότε κι' εφώναξε τον ιεροπόστολο που δεν άγγιχε να παρουσιασθή, τρέμοντας από το φόβο του.
—'Ο αιδεσιμώτατος Σλόσερ; ρώτησε ο Τζάκ.
—Γι'α! του απάντησε ο ιεροπόστολος.
—Σας πληροφόρο, συνέχισε ο τολιμηρός αυτός, ότι η γυναίκα σας έινε αιχμάλωτός μας! Θα κάνετε λοιπόν καλά να παραδοθήτε κι' εσείς...

—Ποτέ! φώναξε σαν τρελλός ο αιδεσιμώτατος Σλόσερ. Δεν έινε αλήθεια ότι η γυναίκα μου έινε αιχμάλωτός σας!...
—Πάτ, έπτε τότε ο Τζάκ, δείξε στον αιδεσιμώτατο τα ρούχα της γυναίς Σλόσερ!...
—'Ο Πάτ, μ' ένα θριαμβευτικό ύφος, ξεδιόσε το φρούμα της Γερμανίδας και το έδειξε στον άνδρα της.

—Παραδίστε τώρα, συνέχισε ο Τζάκ, ή μήπως θέλετε να σφρυγώ για ν' άρχισή ή επίθεσις; Έυρωπός! Δώστε μου τα περιστροφά σας, κύριοι! έπτε στους δυό λευκούς με την ίδια καταληκτική ψυχραιμία ο Άγγλος ναίτης.
—Θά παραδοθήτε άν...
—Δεν δέχομαι κανένα όρο, τους έξοχε ο Τζάκ.
—Οι ύπερσιπταί τότε του Κατέκο έξασηαν τó κεφάλι και παραδόθηκαν στους δυό ναίτες του «Σέσιλ Ρόντ». 'Ο Τζάκ τους έβλεψε άπολους, σ' ένα δωμάτιο, άπομόνοσε την φρουρά των Ιταγενών και περιέμενε φαντος νάρθουν ή ενισχύσεις που είχε ζητήσει με τον αδελφό της Φατομά από τον γειτονικό άγγλικό σταθμό.

Τά ξημερώματα, το άγγλικό άποσπασια έφτασε στους πρόποδες του Κατέκο και την ίδια ώρα φάνησε από μακριά το «Σέσιλ Ρόντ» που έαναγίριζε για να παραλάβη τους δυό ναίτες του. 'Ο Τζάκ και ο Πάτ τότε, τρελλά από τη χαρά τους, παρέδωσαν το Κατέκο στο άγγλικό άποσπασια και γύρισαν στο θεωρητικό τους, εγχαριστημένο κι' άπερόηφανο που είχαν καταλάβει με την πονηριά τους έκεινο το απλόδινο γεριμανικό φρούριο. Αυτό το πολιμικό τους κατόφθημα ήταν ή πιο τρελλή περιπέτεια της ζωής τους. PIERRE DAYE

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στό Παρίσι ιδρύεται κατ' αυτάς ειδικών 'Ινστιτούτον καταπολεμήσεως του καρκίνου.

—Πρό όλίγων ήμερών στά έλη του Βάς, στην Άγγλία, έγιναν άνωσεραί και εύρέθηκεν ο θησαυρός του βασιλέως 'Ιωάννου του 'Ακτιμόνος.

—'Ο βασιλεύς αυτός στά 1216 μ. Χ., νικηθείς από τους επαναστατήσαντας εύγενείς και φεύγων, έχασεν εις τά έλη του Βάς τους άνδρας του, το ίπικόν του και όλαζληρα άμάξια γεμάτα χρυσάρι, προοριζόμενα για την πληρωμή του στρατού.

—Βρέθησαν λοιπόν ως τη στιγμή 200 σέλλες παραγεμισμένες με νομίσματα, ένα άμάξι γεμάτο άσπιμ και χρυσάρι και τά βασιλικά κοσμήματα.

—Στη Σοβιετική Ρωσία θα έορτασθή προσεχώς ή εξατοντατηνή του θανάτου του μεγάλου Ρώσσου ποιητού Πούσιν.

—Επί της εύναφια αυτή, ή Ρωσική 'Αζαδημία έτοιμάζει πολυτελή έκδοσιν των «'Απάντων» του Πούσιν.

—'Ο σερ Κίνγκσφορντ Σμύθ, ο Άγγλος αεροπόρος, που έχαμε το ταξείδι από το Λονδίνο στην Αυστραλία εντός 7 ήμερών, προλέγει καταληκτικά πράγματα για την αεροπλοία.

—Πρόν περάσιν, λέγει, 30 χρόνια, το ταξείδι αυτό θα γίνεται σε 2 μέρες μόνο, με αεροπλάνα που θα τρέχουν 1.000 μίλια την ώρα και θ' άνεβαίνουν εις ύψος 15.000 μέτρων!

—'Η ζωηίνες των αεροπλάνων αυτών θα έινε έκρηκτικώς κλειόμενες και οι επιβάτες θα εφοδιάζοντα με ειδικά άναντηνευστά μηχανήματα.

—Πρόν περάσιν τέλος 100 χρόνια, το ίδιο ταξείδι θα γίνεται σε 10 όρες...

—Στη Γαλλική Κομωδία επιβάλλεται πλέον το επίσημο ένδυμα για τους θεατάς, το όποιον είχε καταργηθή μεταπολεμικώς.

—Στις 11 Νοεμβρίου, στη μεγάλη αίθουσα του Πανεπιστημίου της Σορβόννης στο Παρίσι, θα έορτασθή το ιστορικόν ιωβηλαίον του άειμνήστου Κλειανσό.

—'Ως γνωστόν, ο «Μπάριμα Νίκη», πρίν γίνη δημοσιογράφος και πολιτικός, έσπούδασε ματρός.

—'Ο μαύρος άστέρης του Μιούζι Χόλλ, ή περιφημή Ζοζεφίνα Μπαίκερ, παίζει τώρα στο Λονδίνο.

—'Ε:ει όμως αναγκάστηκε να... ντυθή κάπως, γιατί ή άγγλική σεμνοτυφία δεν άνέχεται τη γύμνια, ούτε και... για καλλιτεχνικούς λόγους...

—Αυτών των μήνα θα γιορτασθή στη Σουηδία ή 75ετηρίς της γνωστής διηγηματογράφου Σέλιας Λάγγελοφ, που έχει τιμηθή και με το βραβεύο του Νόμπελ.

—'Ο έορτασμός αυτός θα έινε πρωτότιτος, γιατί ή Λάγγελοφ παρακάλεσε τους συμπατριώτες της, όλα τά λεπτά που θα ξεδεύοντοσαν για τελετές και για δώρα προς αυτή, να τά διαθέσουν για τους φτωχούς.

—Πρό ήμερών άπέθανε στο Παρίσι ο γνωστός βαρόνος Μορίς Ρενό.

—Στις πόλεις του Γκάρντ, στη Γαλλία, μια κυρία έχασε την τάντα της, στην όποία είχαν όλη τη μετομή της περιουσία της, 30.000 φράγκα.

—Ευτυχώς, ένας εργάτης από τους στρατολογηθέντας για την άνασκαιή των έρειπίων, βόηκε την τάντα, την παρέδωσε στη δικαιοσύνη και δεν δέχτηκε την παραμικρή άμοιβή...

—Και έινε ο τύπος αυτός άνθρωπος φτωχός, πάμφτωχος!...

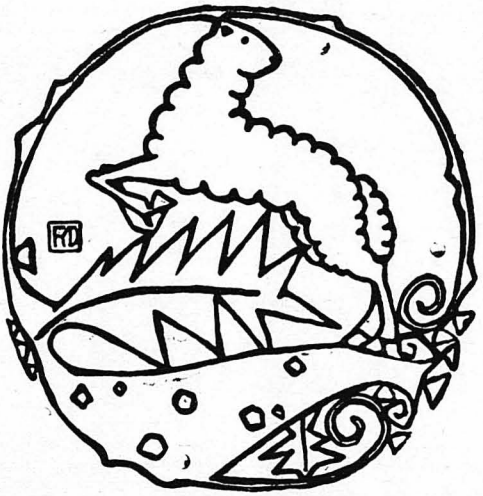
—'Η Βιεννέζα συγγραφέας Βίζου Μπρόουμ, της όποιας τά μυθιστορήματα έινε σήμερα τόσο της μόδας, έινε και καλή νοικοκυρά και στοργική μητέρα.

—'Η Βίζου Μπρόουμ έινε 43 έτων, άσχετά όμοια και ή ιδέα να γράη ή μυθιστορήματα της ήθελε κάποτε πού... ήταν άνωστη.

—'Ο διάσημος καθηγητής της 'Αστρονομίας Χοϊμπλ, του 'Αστεροσκοπίου του όρους Ουίλσον των 'Ηνωμένων Πολιτειών, σε μια τελευταία του άνακοίνωσι, ισχυρίζεται ότι άνεκάληψε ένα νέο νεφέλωμα άστερισμών πέραν του Γαλαξία.

—Γιά να φτάση στη Γη το φώς των άστερισμών αυτών — λέγει ο Χοϊμπλ — χρειάζοντα 150.000.000 έτη.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΑ ΓΝΩΜΙΚΑ

Καλύτερα ν' άνοψ, παρ' να φλωσής.
Κλεόβουλος
Του πολέμου τά νεύρα έινε τά ζώγιατα.
'Αρχαία παροιμία
'Ο κόσμος είν' ένα θέατρο κι' ή ζωή ένα δράμα. Έρ-
γασαι, βλέπεις και φεύγεις.
Αημόκριτος
'Η άπόλυτος αλήθεια, ποτέ δεν μπορεί να άπο-
δειχθή.
Πλάτων
Μά τους Θεούς, δεν ύπάρχει ούτε ζωγράφος, ούτε
ζωότης ικανός ν' άπεικονισή το θείο κάλλος της α-
λήθειας.
Φιλήμων

